

3. Панасюк Ю. Компетентнісний підхід у викладанні іноземної мови. *Науковий вісник Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. Філологічні науки. Мовознавство.* 2015. № 3. С. 196-202. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvvnufm_2015_3_38 (Дата звернення 10.04.2024 р.)

4. Пінчук І. О. Особливості навчання англійської мови учнів початкових класів: навчальний посібник з методики навчання іноземних мов у початковій школі / укладач Пінчук І. О. Глухів: РВВ Глухівського НПУ імені О. Довженка, 2015. 119 с.

ТЕХНОЛОГІЇ РЕАЛІЗАЦІЇ БАЗОВОГО ЗАВДАННЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ – «НАВЧАННЯ ВЧИТИСЬ», У ПРАКТИЦІ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

Біліченко Євгенія Олексіївна, здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти ННІ Педагогіки і психології Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка.
Науковий керівник: Решетняк Віктор Федорович, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри теорії і методики початкової освіти Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка.

Ключові слова: фасилітатор, навчитися вчитися, компетентнісний підхід.

У сучасному суспільстві спостерігається значний прогрес у сфері освіти, що відображається у великій кількості інновацій. Вимоги до освітніх установ сьогодні визначаються актуальними потребами країни. Школа має основну місію – забезпечення гармонійного розвитку дитини, розкриття її потенціалу та формування цінностей і навичок, які необхідні для успішної адаптації в сучасному інноваційному світі. Ці завдання відображені у законодавстві України, такому як «Про освіту», Державний стандарт початкової освіти, Концепція Нової української школи та інших нормативно-правових актах.

Сучасна система освіти повинна відповідати потребам суспільства і реальним можливостям навчання, забезпечувати значущість навчального матеріалу як з наукового, так і з практичного погляду. Зміст освіти має бути спрямованим на соціальні потреби і повинен бути цілісним, враховуючи важливість предметів, які вивчаються в школі. Навіть у складних соціально-економічних умовах сучасна освітня система продовжує свій шлях реформ і адаптації до вимог суспільства та наукового прогресу.

Орієнтація освіти на механічне запам'ятовування інформації, яка була актуальною десятиліття тому, вже не відповідає вимогам сучасного суспільства. Зараз важливо формувати учнів, які здатні застосовувати знання, а не лише слідувати за вже встановленими схемами. Тому сучасні вчителі активно шукають нові методи, щоб допомогти учням засвоювати навчальний матеріал, навчатися самостійно і розвивати свої здібності.

Навчитися вчитися – це процес отримання навичок, стратегій та підходів до ефективного навчання, який дозволяє постійно вдосконалювати свої знання та навички навчання. Це включає в себе розвиток умінь самостійного навчання, аналізу

інформації, постановки цілей та використання різних методів навчання для досягнення успіху в навчанні і розвитку.

Отже, тема «Технології реалізації базового завдання початкової школи – «навчання вчитись»» є дуже актуальною у сучасному освітньому контексті з кількох причин.

Розвиток компетентнісного підходу. Зміна підходів у сучасній освіті вимагає від учнів не просто запам'ятовувати інформацію, а набувати навичок самостійного навчання, критичного мислення та творчого розв'язання завдань. Важливо, щоб учні з перших кроків в школі отримували навички, які допоможуть їм успішно навчатися протягом усього життя.

Змінюється роль вчителя. Сучасний вчитель початкової школи повинен бути не лише посередником у передачі знань, а й фасилітатором у процесі самостійного навчання учнів. Він повинен вміти створювати стимулююче середовище, де діти зможуть відкривати для себе нове та навчатися вчитися.

Змінюється роль технологій у навчанні. Сучасні технології можуть ефективно підтримати процес навчання вчитися. Вони надають доступ до різноманітних ресурсів, інтерактивних матеріалів та інструментів, які сприяють розвитку навичок самостійного навчання.

Важливим в системі освіти постає завдання формування готовності до невідомого майбутнього. Адже у сучасному світі знання швидко змінюються, і важливо, щоб учні вміли швидко адаптуватися до нових умов і набували навичок постійного самовдосконалення. Тому «навчання вчитись» стає необхідністю для успішного функціонування в сучасному суспільстві.

Отже, дослідження технологій реалізації базового завдання початкової школи – «навчання вчитись» у практиці вчителя початкової школи є важливим з метою покращення якості освіти та підготовки учнів до життя в сучасному інформаційному суспільстві.

Реалізація завдання «навчання вчитись» набуває особливої актуальності в контексті Концепції Нової української школи (НУШ). Дамо характеристику актуальності даної проблеми.

Одним з основних принципів Нової української школи є перехід від набуття знань до розвитку компетентностей учнів. Це передбачає формування у дітей навичок самостійного навчання, критичного мислення, творчості та вміння працювати з інформацією.

Концепція НУШ спрямована на інтеграцію навчальних предметів та забезпечення цілісного розвитку учнів. Для успішної реалізації цього підходу необхідно, щоб учні мали навички самостійного пошуку, аналізу та використання інформації.

Змінюється роль вчителя як наставника. Завдання "навчання вчитись" покладає певні вимоги на вчителя. Він повинен стати не лише джерелом знань, але й наставником, який допомагає учням розвивати навички самостійного навчання. Вчитель в НУШ виступає фасилітатором учбового процесу, який сприяє активному включенню учнів у свій освітній процес.

У сучасному світі знання швидко змінюються, тому навички самостійного навчання та постійного самовдосконалення є критичними для успішного функціонування у суспільстві. Реалізація завдання «навчання вчитись» у НУШ спрямоване на підготовку учнів до цих викликів та допомагає їм адаптуватися до середовища, що швидко змінюється.

Дослідженням цієї проблеми у свій час займалися відомі та видатні науковці, такі як Януш Корчак, польський педагог, Жан Піаже, швейцарський психолог і педагог, Марія Монтесорі, Джон Гольт, відомий педагог і дослідник в галузі освіти

Олександр Шиян, Леонід Вишнівський, український педагог, Тетяна Клименко Олександра Савченко- видатна особистість у галузі української освіти, яка внесла значний доробок у розвиток Нової української школи. Вона була одним із співавторів навчальних програм та методичних посібників для вчителів. Разом з тим проблема реалізації завдання "навчання вчитись залишається актуальною і потребує подальших наукових розвідок.

Список використаних джерел

1. Концепція Нової української школи. URL: [https:// www.kmu.gov.ua /.../ukrainska-shkola-compressed.pdf...](https://www.kmu.gov.ua/.../ukrainska-shkola-compressed.pdf) (Дата звернення 09.04.2024 р.)
2. Проект нового державного стандарту початкової загальної освіти. URL: <https://newstandard.nus.org.ua/> (Дата звернення 10.04.2024 р.)
3. Бех І., Вербицький В. Оновлення освіти: фокус на ранній вік. *Освіта*. 2017. № 50-51. С. 5.
4. Ніколаєнко Л. Нова українська школа: інтеграційний підхід у початковій загальній освіті. *Початкова освіта*. 2018. № 12. С. 5.
5. Стандарти освіти. Нова українська школа: основи. *Класному керівнику. Усе для роботи*. 2017. №1.
6. Рекомендація 2006/962/ЄС Європейського Парламенту та Ради (ЄС) «Про основні компетенції для навчання протягом усього життя» від 18 грудня 2006 року Офіційний вісник Європейського Союзу від 30.12.2006 / L394 /, стор. 10.

ВИХОВАННЯ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ У ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Бондаренко Микола Іванович,

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри професійної освіти та
комп'ютерних технологій Глухівського
національного педагогічного університету
імені Олександра Довженка

Ключові слова: енергетична культура, енергетична грамотність, альтернативні джерела енергії.

Концептуальні засади стратегічного розвитку енергозабезпечення України в умовах інтеграції з Європейським союзом набувають нового підходу до енергозбереження та їх впливу на систему встановлення прогнозованості показників енергетичного споживання за основними статистичними показниками. Важливим аспектом у цій комплексній системі є створення умов для ефективного енергозабезпечення в економіці України, а енергетичний ринок розглядається як найважливіший складник економіки країни.

Проблема раціонального використання енергетичних ресурсів, підвищення рівня енергетичної ефективності та енергетичної безпеки, є необхідною умовою гармонійного економічного та соціального розвитку України в умовах її євроінтеграції. Забезпечення усіх сфер економіки нашої держави різними видами енергії є одним із найважливіших завдань системи економічної політики країни.

Нові нормативні документи в галузі будівництва значно посилити вимоги до енергетичної ефективності будівель та споруд, адже з'явилася необхідність зниження споживання теплової та електричної енергії [2]. Для забезпечення таких вимог мають застосовуватися енергозберігаючі технології та матеріали при проектуванні,